

موارد در نظر گرفته در سیاست تجارت اخلاقی

اطلاع رسانی

منبع: www.nasaji.com

سیاست تجارت اخلاقی

تجارت اخلاقی اصطلاحی است که اکنون توسط مشاغل مختلف به طور معمول مورد استفاده قرار می گیرد. به بیانی گسترده، تجارت اخلاقی به شرایط کار و حقوق افراد در زنجیره های تامین جهانی اشاره دارد. لایحه تجارت اخلاقی، این نوع سیاست را به صورت زیر می کند:

«تجارت اخلاقی به معنای ایجاد اطمینان درباره این مسئله است که محصولات و خدمات سازمان شما با حقوق کارگران ساخته نمی شوند. اکنون بسیاری از شرکتها متوجه شده اند که تجارت اخلاقی صرفاً یک عمل ضروری تجاری است.»

داشتن یک سیاست تجاری مستند برای تجارت مهم است، زیرا

- تمام شرکتها وظیفه دارند که حقوق بشر را رعایت کنند و در جاهایی که شرایط نامساعد حاکم است، استانداردهای کار را برای کارگران ارتقا دهند؛

- امروزه انتظار می رود که شرکتها به طور فزاینده ای قوانین حقوق بشر را به کار ببندند و نتیجه اقدامات خود را به صورت علنی گزارش کنند. سیاست تجارت اخلاقی می تواند به یک شرکت کمک کند تا حقوق قانونی و مطالبات سایر ذینفعان را برآورده کند؛

- وقتی کارگران شرایط کاری خوبی دارند و مسائلی سبب اختلال در روند تولید می شوند (مانند اعتصابات، سوانح و تعویض کارکنان)، یک نیروی کار قوی تر، ماهرتر و با انگیزه تر می تواند خدمات و کالاهای با کیفیت تر، سودمند تر و کارآمدتر ارائه دهد.

چه مسائلی باید در سیاست تجارت اخلاقی در نظر گرفته شود؟

شاخص شفافیت مد = Fashion Transparency Index (برندها و خرده فروشان پوشاک و مد جهانی را با توجه به اطلاعاتی که درباره تامین کنندگان،

سیاست تجارت اخلاقی وابسته به شرایط کار و حقوق افراد در زنجیره های تامین جهانی است. در واقع این نوع سیاست عموماً استانداردهایی را بیان می کند که یک شرکت انتظار دارد تا کارکنان، تامین کنندگان و پیمانکارانش از آن پیروی کنند. موضوعات تحت پوشش سیاست تجارت اخلاقی به طور معمول شامل کار کودکان، بهداشت و ایمنی، تبعیض و دستمزد مکفی برای اداره زندگی است. شرکتها می توانند از دستورالعمل هایی مانند دستورالعمل مبتنی بر لایحه تجارت اخلاقی (Ethical Trading Initiative Base Code) به عنوان راهنمایی برای مضامین در برگیرنده سیاست تجارت اخلاقی استفاده کنند. معیارهای تجارت منصفانه (Fair Trade) در چنین سیاست هایی هویدا می شوند و مشخص می کنند که چگونه تجارت با استانداردهایی برای شیوه های خرید، فواصل زمانی بین ثبت سفارش و دریافت آن، و شیوه های پرداخت هدایت می شود.

حالت کلی سیاستها

ساختار یک تجارت بدون توجه به بزرگی یا کوچکی آن به وسیله سیاستها و فرآیندها شکل می گیرد. آنها جهت را مشخص می کنند، و به ارزشها و استانداردهای یک شرکت دید کلی می دهند. در ضمن آنها چهارچوبی را فراهم می کنند که تضمین کننده عملکرد شفاف کارکنان و تامین کنندگان درباره وظایفی است که برعهده دارند. به کمک این چهارچوب می توان نحوه ارزیابی موفقیت یا شکست را نیز تعیین کرد. یک شرکت برای اینکه بتواند یک مسئله را در یک سیاست پوشش دهد، باید به صورت شفاف بیان کند که چه چیزی را به عنوان بخشی از تجارت خود خواهد پذیرفت و چه چیزی را قبول نخواهد کرد، از چه مقیاس هایی برای اجرای این کار استفاده می کند و انتظار دارد تا کارکنان، پیمانکاران خارجی و تامین کنندگان چه کاری در این زمینه انجام دهند. به طور کلی سیاستهای خوب، مفهوم پیشرفت مداوم را در بر می گیرند، و مرتباً بازبینی شده و به روز می شوند.

هر سیاست تجارت اخلاقی، حداقل باید ۹ بند از دستورالعمل‌های ETI را پوشش دهد:

۱. اشتغال آزادانه انتخاب شود.
 ۲. آزادی اجتماع و حق مذاکرات دسته جمعی رعایت گردد.
 ۳. شرایط کار بی خطر و بهداشتی باشد.
 ۴. نباید از کودکان کار استفاده شود.
 ۵. دستمزد مکفی به کارکنان پرداخت گردد.
 ۶. ساعات کاری نباید بیش از حد باشد.
 ۷. هیچ گونه تبعیضی اعمال نگردد.
 ۸. شرایط اشتغال معین فراهم شود.
 ۹. هیچ گونه برخورد خشن یا غیر انسانی مجاز نیست.
- در ضمن سیاست‌های مرتبط با تجارت اخلاقی می‌توانند معیارهای تجارت منصفانه و شیوه‌های خرید را تحت پوشش قرار دهند (که به عنوان الگوهای خرید هم شناخته می‌شوند)، یعنی در واقع آنها نحوه اداره تجارت را هدایت می‌کنند. این معیارها می‌توانند شامل تعیین بودجه، تعهد به خرید از گروه‌های متعهد به معیارهای تجارت منصفانه، و شناخت و حمایت از مهارت‌های سنتی باشند. در حالتیکه سیاست تجارت اخلاقی با شیوه‌های (الگوهای) خرید مرتبط باشد، ممکن است بتواند زمینه‌هایی مثل فاصله زمانی بین ثبت سفارش و تحویل آن را پوشش دهد. در نظر گرفتن این موضوع باعث می‌شود تا تامین‌کننده بتواند تقاضاها را در ساعات کاری معقول و بدون نیاز به اضافه کاری تامین کند، میزان حقوقی پرداختی به کارگران را به اندازه‌ای تعیین نماید که بتوان با آن نیازهای زندگی را تامین کرد و شرایط پرداخت حقوق به کارگران را شفاف و قابل پیگیری کند. در ضمن این سیاست‌ها نحوه برنامه ریزی شرکت برای اجرای ضوابط و ارزیابی رفتار کارکنان بر طبق آنها را می‌تواند مشخص کند. سیاست تجارت اخلاقی باید به کلیه کارکنان و تامین‌کنندگان ابلاغ شود. طراحی سیاست فقط آغاز یک فرآیند است. صرفاً داشتن یک سیاست تجاری اخلاقی به معنای پیروی از معیارهای آن به صورت خودکار نیست. نحوه اجرا، مدیریت و نظارت بر طبق استانداردهای اعلام شده نیز مهم است.

سیاست‌ها و رویه‌های زنجیره تامین خود، و تأثیرات اجتماعی و زیست محیطی سازمان‌شان فاش می‌کنند، بررسی و رتبه‌بندی می‌نمایند، سیاست‌های شرکت‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهد تا ببیند که آیا سیاست شرکت‌ها موارد زیر را تحت پوشش قرار می‌دهد یا خیر:

- مبارزه با رشوه، فساد و ارائه اطلاعات نادرست
- کار کودکان
- مشارکت در اجتماعات
- تنوع و شمول
- تعطیلات، مرخصی در هنگام بیماری و وقت استراحت
- شرایط زندگی / خوابگاهی
- تبعیض
- حقوق و مزایای مکفی برای ادامه زندگی (به عنوان مثال پاداش، بیمه، تامین اجتماعی و حقوق بازنشستگی)
- برابری حقوق
- کار اجباری یا کفالتی
- کار خارجی و مهاجران
- آزادی تجمعات، حق سازماندهی و مذاکرات دسته جمعی
- شکایت و افشاگری
- اذیت و سوء استفاده
- سلامت و امنیت
- حقوق زایمان یا مرخصی والدین
- دوره اخطار، اخراج و اقدامات انضباطی
- استخدام و شرایط اشتغال
- پیمانکاران فرعی و برون سپاری
- ساعات کاری

